

12/3/2012

2^ο μάθημα

Ειδική εξέταση (προαιρετική, 30%)

$$\text{βαθμός} = \max \left\{ \frac{30E + 70T}{100}, T \right\}$$

Υλη

1. Υπαλοδοχές - βασικές ακολουθίες
2. Σειρές
3. Ομοιομορφία συνέχειας
4. Ολοκληρώματα Riemann
5. Συναρτήσεις - ιδιότητες - θεμ. θεωρ του Αν. λογικού -
- Τεχνικές ολοκλήρωσης)
6. Θεώρημα Taylor - Δυναμοσειρές
6. Κυριές συναρτήσεις

Ακολουθίες προχαρακτηρισμένων αριθμών

• Ακολουθία: είναι μια συνάρτηση $a: \mathbb{N} \rightarrow \mathbb{R}$

(Συμφωνούμε ότι
 $\mathbb{N} = \{1, 2, 3, \dots\}$)

$$a_1 = a(1)$$

$$a_2 = a(2)$$

⋮

$a_n = a(n)$ - ο n -οστός όρος της ακολουθίας $(a_n)_{n=1}^{\infty}$,
 $\{a_n\}_{n=1}^{\infty}$, ~~$\{a_n: n \in \mathbb{N}\}$~~ (a_n) .

Σύνολο όρων της ακολουθίας (a_n)

$$A = \{a_n: n \in \mathbb{N}\}$$

1] Λέμε ότι η (a_n) συγκλίνει στον $a \in \mathbb{R}$ αν:

"για κάθε $\varepsilon > 0$ υπάρχει $n_0 = n_0(\varepsilon) \in \mathbb{N}$ ώστε για κάθε $n \geq n_0$ ισχύει $|a_n - a| < \varepsilon$ "

• $a_n \rightarrow +\infty$ αν για κάθε $M > 0$ υπάρχει $n_0 = n_0(M) \in \mathbb{N}$:
 $\forall n \geq n_0 \quad a_n > M$.

• $a_n \rightarrow -\infty$ αν για κάθε $M > 0$ υπάρχει $n_0 = n_0(M) \in \mathbb{N}$:
 $\forall n \geq n_0 \quad a_n < -M$

2] Μοναδικότητα - αλγεβρικές ιδιότητες $\left(\begin{array}{l} \text{π.χ. } a_n \rightarrow a \\ b_n \rightarrow b \end{array} \right) \Rightarrow \begin{cases} a_n + b_n \rightarrow a + b \\ b_n \rightarrow b \end{cases}$

Κριτήρια για να βρούμε το όριο
Αναδρομικές ακολουθίες

3] ΘΕΩΡΗΜΑ

Κάθε μονότονη και φραγμένη ακολουθία (a_n) συγκλίνει.

Απόδ.

Ας υποθέσουμε ότι η (a_n) είναι αύξουσα $(a_1 \leq a_2 \leq a_3 \leq \dots)$
και άνω φραγμένη.

Ορίζουμε $A = \{a_n : n \in \mathbb{N}\}$ το σύνολο των όρων. $A \neq \emptyset$
Άνω φραγμ.

Άρα, υπάρχει $a = \sup(A)$ από αξίωμα της πληρότητας

Έστω $\varepsilon > 0$.

$$\overbrace{a - \varepsilon \quad * \quad a_n \quad a}^{\text{---}}$$

Ο $a - \varepsilon$ δεν είναι άνω φράγμα του A , άρα υπάρχει n_0 :

$$a - \varepsilon < a_{n_0} \leq a$$

Από η (a_n) είναι αύξουσα, για κάθε $n \geq n_0$ έχουμε

$$a - \varepsilon < a_{n_0} \leq a_n \leq a < a + \varepsilon$$

$$\underbrace{\quad}_{(a_n) \uparrow} \quad \underbrace{\quad}_{a = \sup A}$$

Δηλ. $\forall n \geq n_0 : |a_n - a| < \varepsilon$.

Ορισμός: (Υποακολουθία)

Έστω (a_n) ακολουθία στο \mathbb{R}

Αν $(k_n)_{n=1}^{\infty}$ είναι μια γνησίως αύξουσα ακολουθία φυσικών αριθμών (δηλ. $k_1 < k_2 < k_3 < \dots < k_n < k_{n+1} < \dots$) τότε η ακολουθία (b_n) με $b_n = a_{k_n}$ λέγεται υποακολουθία της (a_n) .

Παραδείγματα:

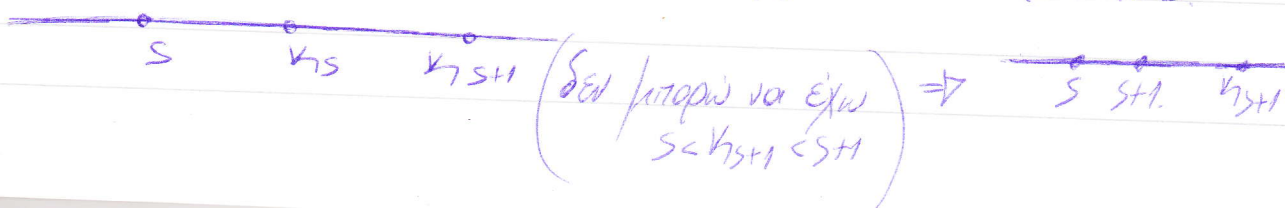
- ① $k_n = 2n \rightsquigarrow a_2, a_4, a_6, a_8, \dots$ Η (a_{2n}) είναι η υποακολουθία των άρτων όρων της (a_n)
- ② $k_n = 2n-1 \rightsquigarrow a_1, a_3, a_5, a_7, \dots$ Η (a_{2n-1}) είναι η υποακολουθία των περιών όρων της (a_n)
- ③ $k_n = n^2 \rightsquigarrow a_1, a_4, a_9, a_{16}, a_{25}, a_{36}, \dots$
- ④ $k_n = 2^n \rightsquigarrow a_2, a_4, a_8, a_{16}, a_{32}, a_{64}, \dots$

ΛΗΜΜΑ

Έστω (k_n) γνησίως αύξουσα ακολουθία φυσικών αριθμών
Τότε, $k_n \geq n$ για κάθε $n \in \mathbb{N}$

Απόδειξη: Με επαγωγή

- Προφανώς $k_1 \geq 1$ γιατί $k_1 \in \mathbb{N}$ και ο 1 είναι ο μικρότερος φυσικός
 - Αν υποθέσουμε ότι $k_s \geq s$ τότε $k_{s+1} > k_s$ και $k_s \geq s$
- $\Rightarrow k_{s+1} \geq s+1$ γιατί ανάμεσα στο s και στο $s+1$ δεν υπάρχει άλλος φυσικός.

Πρόταση 1: Αν $a_n \rightarrow a \in \mathbb{R}$ και αν (a_{k_n}) είναι οποιαδήποτε υποκολουθία της (a_n) τότε $a_{k_n} \rightarrow a$.

Απόδ.

Έστω (a_{k_n}) υποκολουθία της (a_n) θα δείξουμε ότι $a_{k_n} \rightarrow a$

Έστω $\varepsilon > 0$. Ζητάμε $n_0 \in \mathbb{N} : \forall n \geq n_0 \quad |a_n - a| < \varepsilon$ (*)
ο n-οστός όρος

Από $a_n \rightarrow a$, υπάρχει $n_0 \in \mathbb{N}$ ώστε $\forall m \geq n_0 : |a_m - a| < \varepsilon$ (**)

Θεωρούμε αυτό το n_0 . Τότε για κάθε $n \geq n_0$ έχουμε $k_n \geq n \geq n_0 \Rightarrow k_n \geq n_0$.

και βασιστάς με k_n στην (*) παίρνουμε $|a_{k_n} - a| < \varepsilon$. Οπότε την (*).

Εφαρμογή

Η $(a_n) = (-1)^n$ δεν συγκλίνει.

$$a_{2n} = (-1)^{2n} = 1 \rightarrow 1.$$

$$a_{2n-1} = (-1)^{2n-1} = -1 \rightarrow -1.$$

Παρατήρηση:

Έστω (a_n) ακολουθία στο \mathbb{R} . Αν έχουμε δύο υποκολουθίες (a_{k_n}) και (a_{l_n}) της (a_n) και $a_{k_n} \rightarrow x, a_{l_n} \rightarrow y, x \neq y$

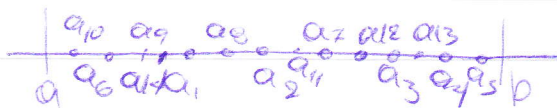
Τότε, η (a_n) δεν συγκλίνει. Γιατί, αν είχαμε $a_n \rightarrow a \in \mathbb{R}$ από την πρόταση 1 θα είχαμε $a_{k_n} \rightarrow a$ ή $a_{l_n} \rightarrow a$.

$$\begin{array}{ccc} a_{k_n} \rightarrow x & \text{ή} & a_{l_n} \rightarrow y \\ \downarrow & & \downarrow \\ a = x & & a = y \end{array}$$

Τότε $x = y = a$
 Άτοπο.

Το Θεώρημα BOLZANO-WEIERSTRASS

Τι είναι μια φραγμένη ακολουθία πραγματικών αριθμών:
Υπάρξουν $a, b \in \mathbb{R}$ ώστε $\forall n \in \mathbb{N} \quad a \leq a_n \leq b$.
(η ακολουθία έχει όλους τους όρους της μέσα σε ένα κλειστό διάστημα $[a, b]$)

Οι όροι αυτής είναι στο $[a, b]$ φραγμένων
- Έχεται βρισχούσε παραδείγματα ακολουθιών οι οποίες δεν συχλινούσιν.

ΘΕΩΡΗΜΑ: (Bolzano-Weierstrass).

Κάθε φραγμένη ακολουθία έχει τουλάχιστον μια συχλινούσα υποακολουθία

Ίδια της απόδειξης.

Δείχθηκε πρώτα ότι:

ΘΕΩΡΗΜΑ 2: Κάθε ακολουθία (a_n) έχει μονότονη υποακολουθία (a_{k_n}) (είτε αύξουσα είτε φθίνουσα).

Αν επιπλέον η (a_n) είναι φραγμένη, τότε η (a_{k_n}) του θεωρ. 2 είναι μονότονη και φραγμένη, άρα συχλινεί. (από Απ. I)

Ορισμός: Έστω (a_n) ακολουθία στο \mathbb{R}

Ο a_m λέγεται επίγειο κορυφή της (a_n) αν:

$$\forall k \geq m \quad \text{ισχύει} \quad a_m \geq a_k$$

Απόδ (του Θεωρ. 2)

Διαφοροποιώ δυο περιπτώσεις:

α) Η (a_n) έχει άπειρα το πλήθος σημείων κορυφής

Τότε υπάρχουν $k_1 < k_2 < \dots < k_n < k_{n+1} < \dots$

ώστε κάθε a_{k_n} να είναι σημείο κορυφής της (a_n)

Τότε, η υποακολουθία (a_{k_n}) είναι φθίνουσα

" $k_n < k_{n+1}$ ή ο a_{k_n} είναι σημείο κορυφής της (a_n) "

\Rightarrow $a_{k_n} \geq a_{k_{n+1}}$
ορ. του σ. κορ.

β) Η (a_n) έχει πεπερασμένα το πλήθος σημείων κορυφής

Τότε υπάρχει $N \in \mathbb{N}$ ώστε αν $m \geq N$ τότε ο a_m

δεν είναι σημείο κορυφής της (a_n) .

Παίρω $k_1 = N$

Ο a_{k_1} δεν είναι σημείο κορυφής

$\rightarrow \exists k_2 > k_1$ ώστε $a_{k_2} > a_{k_1}$

Ο a_{k_2} δεν είναι σημείο κορυφής ($k_2 > N$).

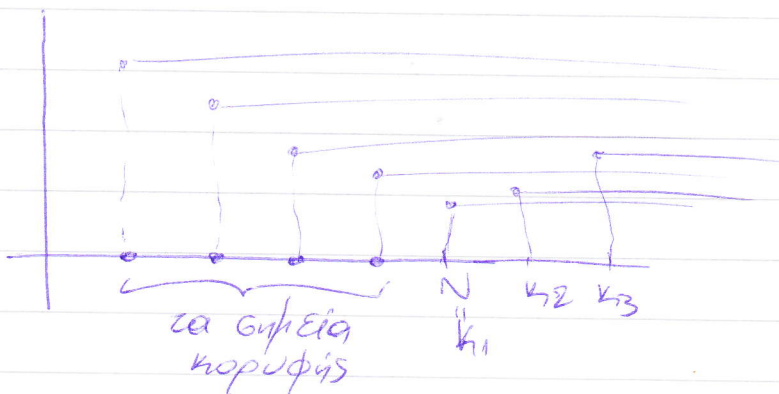
$\rightarrow \exists k_3 > k_2$ ώστε $a_{k_3} > a_{k_2}$

\vdots

Επαισιόχως, βρίσκουμε $k_1 < k_2 < \dots < k_n < k_{n+1} < \dots$ ώστε

Τότε, η (a_{k_n}) είναι γνησίως αύξουσα.

$a_{k_n} < a_{k_{n+1}}$

Εφαρμογή. (Ένα κλασικό θεώρημα για συνεχείς συναρτήσεις)

Έστω $f: [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ συνεχής συνάρτηση. Τότε η f είναι φραγμένη.

Απόδ. Έστω ότι η f δεν είναι φραγμένη.

$$\text{Τότε } \exists x_1 \in [a, b] : |f(x_1)| > 1$$

$$\exists x_2 \in [a, b] : |f(x_2)| > 2$$

\vdots

$$\exists x_n \in [a, b] : |f(x_n)| > n$$

\vdots

Η (x_n) είναι στο $[a, b]$

Από το Θ. Bolzano-Weierstrass έχει υποσυνέλιξη (x_{k_n}) η οποία συγκλίνει

$$x_{k_n} \rightarrow x.$$

$$(\text{Επίσης } a \leq x_{k_n} \leq b \Rightarrow a \leq x \leq b \Rightarrow x \in [a, b])$$

\downarrow
 x

Από την αρχή της μεταφοράς $f(x_{k_n}) \rightarrow f(x)$

$$\begin{aligned} & \text{Οπώς } |f(x_{k_n})| > k_n \Rightarrow n \\ & \rightarrow |f(x_{k_n})| \rightarrow +\infty. \end{aligned}$$

Από το.

14/3/2012 μάθημα 2^ο

Υπακοσούδια της (a_n) είναι κάθε ακολουθία της μορφής (a_{k_n}) όπου (k_n) γν. αύξουσα ακολουθία φυσικών $(k_1 < k_2 < \dots < k_n < k_{n+1} < \dots)$

Πρόταση: Αν $a_n \rightarrow a \in \mathbb{R}$ τότε για κάθε υπακοσούδια (a_{k_n}) της (a_n) ισχύει $(a_{k_n}) \rightarrow a$.

ΘΕΩΡΗΜΑ (BOZZANO WEIERSTRASS):

Κάθε φραγμένη ακολουθία (a_n) έχει τουλάχιστον μια συσπίνουσα υπακοσούδια.

Ιδέα απόδειξης: αλγεβρικά αποδεικνύουμε ότι:

Πρόταση: Κάθε ακολουθία έχει μονότονη υπακοσούδια.

Μετά από αυτό, λέμε το εξής:

• Η (a_n) είναι φραγμένη: υπάρχουν $a < b$ στο \mathbb{R} ώστε:
 $\forall n \in \mathbb{N} \quad a \leq a_n \leq b$.

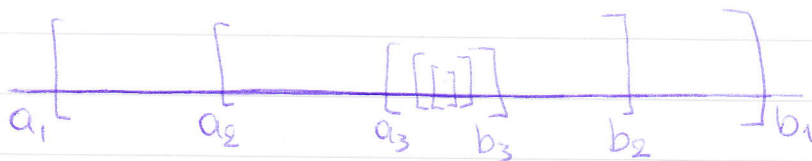
• Από την Πρόταση, η (a_n) έχει μονότονη υπακοσούδια (a_{k_n})

Τότε $\begin{cases} (a_{k_n}) \text{ μονότονη} \\ a \leq a_{k_n} \leq b \text{ για κάθε } n \end{cases} \xrightarrow{\text{ΑΠ. I}} \eta \text{ } (a_{k_n}) \text{ συσπίνει.}$

Δεύτερη απόδειξη (με την αλλη των κλειστών διαστημάτων)

Θεώρημα (ΑΠ. I): Έστω $([a_n, b_n])_{n=1}^{\infty}$ φθίνουσα ακολουθία κλειστών διαστημάτων:

$$[a_1, b_1] \supseteq [a_2, b_2] \supseteq \dots \supseteq [a_n, b_n] \supseteq [a_{n+1}, b_{n+1}] \supseteq \dots$$

Τότε $\bigcap_{n=1}^{\infty} [a_n, b_n] \neq \emptyset$

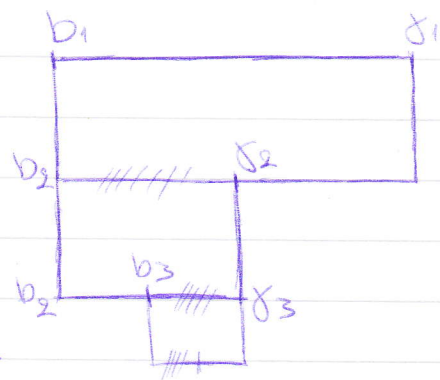
και καλύτερα, αν $b_n - a_n \xrightarrow{n \rightarrow \infty} 0$ τότε το $\bigcap_{n=1}^{\infty} [a_n, b_n] = \{y\}$ είναι μονοκύβητο.

Απόδειξη του Θ. B-W

Έστω (a_n) φραγμένη ακολουθία. Τότε, υπάρχουν $b_1 < \gamma_1$ ώστε
 $\forall n \quad b_1 \leq a_n \leq \gamma_1$

Στο $[b_1, \gamma_1]$ έχω άπειρους όρους της (a_n) , οι οποίοι είναι άπειροι χωρίζω το $[b_1, \gamma_1]$ σε δύο ίσα διαδοχικά ενδ.μήματα.

Αφού η (a_n) έχει άπειρους όρους, σε κάποιο από τα δύο υποδιαστήματα έχουμε άπειρους όρους της (a_n) .

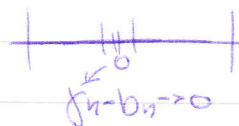
Αυτό το λέω $[b_2, \gamma_2]$

- $[b_2, \gamma_2] \subseteq [b_1, \gamma_1]$
- $\gamma_2 - b_2 = \frac{\gamma_1 - b_1}{2}$
- άπειροι όροι μέσα.

Επαγωγικά, ορίζουμε κλειστά διαστήματα $[b_n, \gamma_n]$ ώστε:

$$\begin{cases} (a) [b_1, \gamma_1] \supseteq [b_2, \gamma_2] \supseteq [b_3, \gamma_3] \supseteq \dots \supseteq [b_n, \gamma_n] \supseteq [b_{n+1}, \gamma_{n+1}] \supseteq \dots \\ (b) \gamma_n - b_n = \frac{\gamma_1 - b_1}{2^{n-1}} \rightarrow 0 \text{ για κάθε } n=1, 2, \dots \end{cases}$$

(γ) άπειροι όροι της (a_n) ανήκουν στο $[b_n, \gamma_n]$

Από την αρχή των ηθωταμένων διαστημάτων

$$\bigcap_{n=1}^{\infty} [b_n, \gamma_n] = \{y\}$$

Θα ορίσουμε υπακολουθία (a_{k_n}) της (a_n) προσέχοντας το εξής:
 "για κάθε $n \in \mathbb{N}$, $b_n \leq a_{k_n} \leq \gamma_n$. Άρα, $a_{k_n} \rightarrow y$ "

Πώς ορίζεται η (a_{k_n}) ;

- Στο $[b_1, \gamma_1]$ έχω άπειρους όρους της (a_n) . Παίρνω κάποιον (την τον a_1). Αυτός είναι ο a_{k_1} .
- Στο $[b_2, \gamma_2]$ έχω άπειρους όρους της (a_n) , άρα κάποιον a_{k_2} με $k_2 > k_1$ (αλλιώς στο $[b_2, \gamma_2]$ θα μπορούσα να έχω μόνο

κάτω τους από τους a_1, a_2, \dots, a_{k_2} που είναι πεπερασμένοι το πλήθος)

- Στο $[b_3, \gamma_3]$ έχω άπειρους όρους της (a_n)
- άρα και κάποιον a_{k_3} με $k_3 > k_2$
- \vdots

Επιθυμώ να βρω $k_1 < k_2 < \dots < k_n < k_{n+1} < \dots$ με $a_{k_n} \in [b_n, \gamma_n]$

Άσκηση 11.1

11.1 Έστω (a_n) ακολουθία στο \mathbb{P} . Αν $a_{2n} \rightarrow a$ και $a_{2n-1} \rightarrow a$ τότε $a_n \rightarrow a$.

Απόδ. Έστω $\epsilon > 0$. Ζητάμε $n_0 \in \mathbb{N}$ ώστε: για κάθε $n \geq n_0$ $|a_n - a| < \epsilon$.

- Από $a_{2n} \rightarrow a$ υπάρχει $n_1 \in \mathbb{N}$: $|a_{2m} - a| < \epsilon \quad \forall m \geq n_1$ (*)
- Από $a_{2n-1} \rightarrow a$ υπάρχει $n_2 \in \mathbb{N}$: $|a_{2m-1} - a| < \epsilon \quad \forall m \geq n_2$ (**)

$n_1=7$	$n_2=4$
a_4	a_7
a_6	a_9
a_8	a_{11}
a_{10}	a_{13}
a_{12}	a_{15}
a_{14}	a_{17}

Ορίζω $n_0 = \max\{2n_1, 2n_2-1\}$

Έστω $n \geq n_0$

- Αν $n = 2m$ (άρτιος)

τότε $n = 2m \geq n_0 \geq 2n_1 \Rightarrow m \geq n_1$

$$\stackrel{(*)}{\Rightarrow} |a_n - a| = |a_{2m} - a| < \epsilon$$

- Αν $n = 2m-1$ (πέριττος)

τότε $n = 2m-1 \geq n_0 \geq 2n_2-1 \Rightarrow m \geq n_2$

$$\stackrel{(**)}{\Rightarrow} |a_{2m-1} - a| < \epsilon \text{ δηλ. } |a_n - a| < \epsilon$$

12] Έστω (a_n) ακολουθία στο \mathbb{D} . Υποθέτουμε ότι:

$$a_{2k} \rightarrow a$$

$$a_{2k-1} \rightarrow b$$

$$a_{3k} \rightarrow \gamma$$

Δείξε ότι $a=b=\gamma$ ή ότι η (a_n) συρτίνει.

$$a_2 \ a_4 \ a_6 \ a_8 \ a_{10} \ a_{12} \ a_{14} \ a_{16} \ a_{18} \ \dots$$

$$a_1 \ a_3 \ a_5 \ a_7 \ a_9 \ a_{11} \ a_{13} \ a_{15} \ a_{17} \ \dots$$

$$a_3 \ a_6 \ a_9 \ a_{12} \ a_{15} \ a_{18} \ a_{21} \ a_{24} \ a_{27} \ \dots$$

① Παρατηρούμε ότι οι ακολουθίες (a_{2k}) και (a_{3k})

έχουν άπειρους κοινούς όρους, τους a_{6k} .

Με άλλα λόγια η (a_{6k}) είναι κοινή ακολουθία των (a_{2k}) και (a_{3k})

Από $a_{2k} \rightarrow a$ έχουμε $a_{6k} \rightarrow a$ (ως ακολουθία της (a_{2k}))

Από $a_{3k} \rightarrow \gamma$ έχουμε $a_{6k} \rightarrow \gamma$ (— || ————— (a_{3k}))

Από την μοναδικότητα του ορίου, $\boxed{a=\gamma}$.

Όμοια, η (a_{6k+3}) είναι κοινή ακολουθία των (a_{2k+1}) και (a_{3k})

$$\left. \begin{array}{l} \text{Από } a_{2k+1} \rightarrow b \Rightarrow a_{6k+3} \rightarrow b \\ a_{3k} \rightarrow \gamma \Rightarrow a_{6k+3} \rightarrow \gamma \end{array} \right\} \Rightarrow \boxed{b=\gamma}$$

Τότε, $\boxed{a=b=\gamma}$

$$\left. \begin{array}{l} \text{Από } a_{2k} \rightarrow a \\ a_{2k-1} \rightarrow b=a \end{array} \right\} \xrightarrow{A_{6k,11}} a_n \rightarrow a$$

Σωστό ή Λάθος

1.] $a_n \rightarrow +\infty$ (\Leftrightarrow) για κάθε $M > 0$ υπάρχουν άπειροι όροι της (a_n) που είναι μεγαλύτεροι από τον M .

(Δεν ισχύει η \Leftarrow)

$$\text{Ορίζουμε } a_n = \begin{cases} n, & n=2k \ (k \in \mathbb{N}) \\ 1, & n=2k-1 \ (k \in \mathbb{N}) \end{cases}$$

a) Έστω $M > 0$. Βρίσκουμε $k_0 \in \mathbb{N} : 2k_0 > M$ (το \mathbb{N} δεν είναι άνω φραγμένο).

Τότε, για κάθε $s \geq k_0$ έχουμε $2s \geq 2k_0 > M$.

Αντ. αν $a_{2k}, a_{2k+2}, a_{2k+4}, \dots$ είναι $> M$.

b) Αν $n \rightarrow +\infty$. Παίρνω $M=2$. Τότε, όλοι οι όροι $a_{2k-1} = 1 < M$. Συνεπώς, δεν ισχύει ότι όλοι ^{ταίρια} οι a_n είναι $> M$.

$\Rightarrow a_n \not\rightarrow +\infty$.

2.) Η (a_n) δεν είναι άνω φραγμένη $\Leftrightarrow \exists$ υποακολουθία (a_{k_n}) της (a_n) με $a_{k_n} \rightarrow +\infty$.

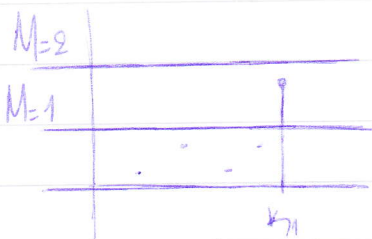
(\Leftarrow) Σωστό. Έστω ότι υπάρχει $M > 0 : \forall n : a_n \leq M$.

Όπως τότε $a_{k_n} \leq M$ για κάθε n .

\downarrow

$+\infty$ Αποτίο : τελικά θα είχαμε $a_{k_n} > M$.

(\Rightarrow) Παίρνω $M=1$. Η (a_n) δεν είναι άνω φραγμένη από τον 1, Σωστό άρα $\exists k_1 \in \mathbb{N} : a_{k_1} > 1$.

Παίρνω $M=2$

Ο $M=2$ δεν είναι άνω φράγμα της (a_n)

$\Rightarrow \exists k_2 : a_{k_2} > M=2$

(δεν μπορώ όμως να ελαφρύνω ακόμα οι $k_2 > k_1$)

Παίρνω $M = \max\{2, a_1, \dots, a_{k_1}\}$

Ο M δεν είναι άνω φράγμα της (a_n)

$\Rightarrow \exists k_2 : a_{k_2} > M$.

Τότε (i) $a_{k_2} > 2$ εφόσον $M \geq 2$

(ii) ο k_2 δεν είναι κάποιος από τους $1, 2, \dots, k_1$

γιατί $a_{k_2} > a_1, a_{k_2} > a_2, \dots, a_{k_2} > a_{k_1}$

$\Rightarrow k_2 > k_1$

Γεω τρίτο βήμα, ορίζω: $M = \max\{3, a_1, a_2, a_3, \dots, a_{k_2}, a_{k_2+1}, \dots, a_{k_3}\}$
Η (a_n) δεν είναι άνω φραγμένη $\Rightarrow \exists k_3$ ώστε $a_{k_3} > M$.

$$\Rightarrow \left. \begin{array}{l} a_{k_3} > 3 \\ \text{και } \left. \begin{array}{l} a_{k_3} > a_1 \\ a_{k_3} > a_2 \\ \vdots \\ a_{k_3} > a_{k_2} \end{array} \right\} \end{array} \right\} \Rightarrow k_3 > k_2$$

Επαισιχτά, βρίσκουμε $k_1 < k_2 < \dots < k_n < k_{n+1} < \dots$
ώστε $a_{k_n} > n \Rightarrow a_{k_n} \rightarrow +\infty$

16/3/2012 3: κιάθηκα

Ερωτήσεις \hookrightarrow Κατανόησης (βουήθεια).

3) Κάθε υπακολουθία μιας συχνηθουσας ακολουθίας συχνηθίνει.

Ωστό: έχω δειξει ότι αν $a_n \rightarrow a$ τότε για κάθε υπακολουθία (a_{k_n}) της (a_n) ισχύει $a_{k_n} \rightarrow a$.

4) Αν η (a_n) δεν έχει φθίνουσα υπακολουθία τότε έχει γνηθως αύθουσα υπακολουθία.

Ωστό: Στην απόδειξη του B-W είδαμε ότι: αν η (a_n) δεν έχει φθίνουσα υπακολουθία τότε έχει πεπεραθμένα το πλήθος ενθία κορυθής και τότε είδαμε ότι μπορούμε να ορίσουμε γνηθως αύθουσα υπακολουθία της.

6) Υπάρχει φραγμένη ακολουθία που δεν έχει συχνηθουσα υπακολουθία

Αίθος

Από το Θ. B-W αν η (a_n) είναι φραγμένη τότε έχει τουλάχιστον μια συχνηθουσα υπακολουθία.